

Horus, Set a a Archa úmluvy

Mnoho záhad a hádanek z dávné minulosti zůstává stále nevyřešeno. Jednou z nich je legendární biblická Archa úmluvy a místo, kam se poděla. Co vlastně byla tato ztracená relikvie zač? Proč byla pro staré Židy tak posvátná?

Co by mohla mít archa společného se staroegyptským bohem neúrodné pouště Setem, když ji podle tradice daroval synům Izraele Hospodin, Bůh Židů Jahve?

Jaký je vztah mezi bohy starého Egypta a Jahveho kněžími? Kdo se má stát Mašiachem, nebo Antikristem? Záhad a tajemství je stále víc a víc.... Pro informační pole planety a kosmu však neexistuje nic tajného. I když i ona jsou zahlcena mnoha různými verzemi toho, co se stalo, vytvořenými v myslích lidí. Ale spolu s nimi jsou v nich uloženy i hledané informace.

Odpovědi na tyto otázky přišly prostřednictvím vědomého snění právě odsud.

Skeptici tomu samozřejmě nikdy neuvěří, a je to jejich právo a volba. Materiální důkazy a artefakty nelze vyjmout z informačního prostoru, takže věřit, či nevěřit těmto informacím je osobní volbou každého. Někomu však možná poodhalí roušku tajemství a postrčí k dalšímu bádání. Také tyto informace nemají za cíl urazit něčí náboženské a národnostní cítění.

A tak... Široko se rozprostírá zelené údolí, a volný vítr se jím prochází. Slunce stojí vysoko a hraje si na obloze se svými paprsky. Náhle prořízne sluch ptačí křik a ve žhavých paprscích se objeví okřídlená silueta...

Volný sokol se vznáší vysoko a něco žalostně, vyzývavě křičí. A teď se ohnivý sluneční kotouč srovnal s jeho hlavou a zazářil jako koruna.

Duhovými krůpějemi se rozzářilo nebe, a na obloze visel podivný žebřík z mraků. A sokol se náhle zvětšil... A vůbec to nebyl pták, ale člověk s ohnivými křídly. V červené vyšívané košili přepásané zlatým páskem. Oči hluboké, bezedné, vousy široké a zlaté a vlasy mu hoří ohněm.

Tady sestupuje po oblačných schodech a rudými botami šlape po trávě.

„Snad jsem tě nevydělil? Takto spadnout z ptačího nebe na zem... Nediv se ničemu. Vaši předkové mě vídávali ve dnech dávných, pradávných, a ve vaší zemi mě oslovovali Chors. A vždyť jsem měl příležitost toulat se po zemích Rusičů nejen jako sluneční Chors, ale měl jsme možnost létat na modrém nebi jako Jasný Sokol, a tehdy mi vaši předkové přezdívali Finist. Širá je zemička ruská, prostorná, a vysoké bezedné nebe růžovými červánky zabarvené Zarjou-Zarjanicí - mou souzenou, a zlatem pokryté.

Dnešní skaz však bude o jiných zemích, o zemích vzdálených a pustých, v nichž se skrývalo zlo...

Vyprávěli vám, že nikdo nežije jednu inkarnaci, ale mnoho, ať už jsou to smrtelní lidé, nebo vaši učitelé, kterým se říká božstva.

Takže jsem musel poznat tu vzdálenou a pustou zemi lépe než mnozí jiní. I když zpočátku kvetla jako náš Irij.“

Vousatý Chors se náhle začal proměňovat. Oči mu zhnědly, vousy měl zapletené do úzkého copu a přilba na jeho hlavě se zlatě zaleskla a vypadala přesně jako sokolí hlava, jen mu nezakrývala obličej.

„Kdysi dávno, před dávnými časy, jsem se inkaroval se jménem Choor mezi hvězdami, a přišel jsem se svým otcem Thovtem a matkou Ammaat (Maat) na tuto planetu,“ pokračoval Chors ve svém vyprávění. „Byl jsem tehdy malý. Můj otec spolu se svým nejbližším přítelem a duchovním bratrem Osirisem vztyčili na Zemi portály a postavili velké stavby, které je uzavíraly a sloužily jako antény k jiným světům. Byly to pyramidy. Mé dětství se táhlo po mnohá tisíciletí, ale už tehdy jsem věděl, že pyramidy pomohou posílit krystaly, které můj otec a další učitelé z jiných planet přivezli. Věděl jsem, že je třeba posílit hlavní krystal na Kailásu, který částečně padl do rukou temné civilizace z Nibiru.

Tuto Nibiru jsme viděli, když jsme letěli do Slunečního systému, a tenkrát jsme museli svinout prostor, abychom se dostali za kordony temné civilizace Anunnaki. Věděl jsem o vleklém věčném boji a o tom, že budeme muset bránit hranice Slunečního systému po mnoho set tisíc let. Atlanta (Atlantida) se již stala nepřitelem naší země u Řeky (Nilu), kterou jsme nazývali Hapi a kterou jsme budovali spolu s velkým starověkým mudrcem Ptahem. Později vstoupil do těla kamenného lva (Sfingy) a stal se věčným strážcem vědění.

Všichni doufali, že po svržení krále Chrona se Atlanta vrátí ke zdroji světla, ale Poseidón, který se zde dostal k moci, pokračoval v temném díle svého otce a nadále věřil Anunnaki.

Jednoho dne se můj otec Thovt vydal za Ptahem do jeho chrámu, aby si prošel možnosti budoucích časů. Ptah mu řekl, že se mám stát nástupcem vládce a poté obdržet jeho hůl, a že je mi souzena velká bitva.

Ale podle zákonů země Hapi, přinesenými lidmi ještě z jejich dávné vlasti za oceánem (viz téma: Pravlast předků starých Egyptanů spočívá na dně Indického

oceánu aneb tajemství země Meluhhy), se mohl stát nástupcem panovníka či faraona pouze jeho syn. A po Ptahovi byl faraonem zvolen Osiris.

Můj otec Thovt se tohoto titulu vzdal v jeho prospěch, neboť se domníval, že vládcem měl být mladší Osiris, a sám se stal prostě rádcem a strážcem moudrosti.

Starověký Ptah zůstal žrecem. Později se stal žrecem můj otec Thovt a Ptah stál mezi světy...

Osiris naopak neměl děti ani ženu. Nominálně se oženil se svou sestřenicí Isis, neboť byli spřízněné duše. Byli si však bratrem a sestrou. Lidé v zemi Hapi si však nijak nedokázali představit, že by vládce neměl manželku. Aby se tedy stala královnou, vzali se, ale žili jako bratr a sestra.

Neměli však fyzického nástupce, který by se jim narodil v těle, což obyvatele té země velmi mrzelo.

Tenkrát mě Osiris a Isis adoptovali jako nástupce podle obřadů země Hapi.

Lidé mi říkali jménem Hor.

Osiris vládl dlouho, ale když jsem dosáhl správného věku, začal mě zasvěcovat do státních záležitostí. Doba se stala ještě těžší a napjatější. Atlanta byla velmi mocnou silou a snila o ovládnutí celého světa. Brzdila ji jen velká Borea a její spojenec Mu na Východě. I my jsme uzavřeli spojení s Boreou, navzdory líbivým řečem Atlantánů, a potom i navzdory jejich hrozbám.

Ale to nejstrašnější přišlo z nebe... Čekali jsme úder od Atlanty nebo jejich učitelů z Nibiru - Anunnaki, ale najednou na zemi v poušti přistál podivný výsadek strašlivých monster. Teprve později jsme zjistili, že je Anunnaki speciálně vyslali na Zemi jako nějaké temné spojence, nebo alespoň jako ty, kteří by mohli zlomit nebo oslabit státy, které si chtěli zcela podmanit jako Atlantu.

Anunnaki využili chamtivosti příchozích a jejich touhy po kořisti. Lupiči-piráti z kosmických světů se však báli přistát ve velké Boreji a v mocné zemi Mu. Země Hapi byla územně mnohem menší, a navíc obklopená pouštěmi, které zůstaly od dob zničení hory - pyramidy Mvéru (viz téma: Král Štír, Set a tajemné „Oko Sahary“).

Podivná rasa reptiloidních polohumanoidních krys se ukázala být velmi agresivní. Jejich vůdce se jmenoval Seth nebo Set. A souhvězdí, z něhož pocházel, nazýváte Sít'. Jsou to nejbližší příbuzní předků Zetů neboli šediváků, kteří jsou ve vaší době známí jako nepřátelští mimozemšťané.

Set se vydával před obyčejnými lidmi v zemi Hapi za Osirisova bratra, přičemž staršího, a tedy z titulu nástupnického práva, prohlásil Osirise za uzurpátora, který ho připravil o následnictví. Prohlásil se za vyhnaného hledače pravdy a svou rasu za pravé bohy a vyprávěl smyšlený mýtus o dávném konfliktu údajně v dynastii bohů ještě na jiných planetách, v jiných světech, vyprávěl, že našel bratra a chce obnovit spravedlnost.

Mezi lidmi, přestože ještě nedošlo k takovému poklesu vibrací planety jako po zániku Atlanty, bylo mnoho těch, kteří Setovi věřili, vždyť i on přišel z nebe. Lidé usoudili, že je to záležitost bohů a oni s tím nemají nic společného, a pokud budou pod Setem žít lépe a spokojeně, jak jim Set slíbil, mohou i jeho přijmout za faraona.

Část obyvatel Hapi přešla na Setovu stranu, a také někteří žreci přešli k němu, prostě uviděli technické hračky, které jsme my neměli. My jsme spoustu věcí dělali myslí, a příchozí pomocí techniky.

Líní učedníci vždy sní o tom, že získají schopnosti, aniž by se namáhali. Tak se projevily neřesti dokonce mezi některými kněžími. Viděli, že technická zařízení příchozích mohou v jejich rukou konat zázraky, ale podle naší vědy se jim to nijak nedařilo, protože nedokázali očistit svou mysl od bludných tužeb a své osobní důležitosti.

Stále však zůstávalo mnoho žreců a bojovníků věrných Osiridovi.

...Vypukla válka. Jelikož převrat se nezdařil. Anunnaki a Atlant'ané zvítězili tím, že vyřadili naši zemi ze spojení s Boreou, oslabivše Boreu pro svůj úder.

Tenkrát jsem si oblékl zbroj a stal se válečníkem. Mým cílem se stal podvodník Set. Ale to jsem ještě nevěděl, že se spojil s Anunnaki, takovou zákeřnost jsme ještě nezažili.

Set se pomocí své techniky vloupal do Osirisových komnat v paláci. Nikdo netušil, že se dokáže jednoduše teleportovat vedle něj a v témže okamžiku probodne vládce Hapi svým paprskovým mečem.

Stačil okamžik a Set rychle odnesl Osirise s sebou, zanechaje na podlaze jen jeho bezvládné tělo.

Svým mečem se zmocnil Osirisova ducha a teleportoval se do Atlanty, na základnu Anunnaki u vchodu do Labyrintu, o čemž jsme zde již vyprávěli (viz téma: Labyrint Mínotaura - technický portál).

Tam podle anunnakijského nařízení Atlant'ané experimentovali s těly i dušemi, vše shromažďující ve svém Hádu. Takto byl zajat Osiris.

Démon Tanat zahalil jeho ducha do temných řetězů těžkých energií a ponořil ho do vod Řeky zapomnění. Tyto vody jsou také proudem energií, které byly v Atlantě podle anunnakijských věd technicky vytvořeny tak, aby z duše strhly paměť nebo ji navždy uzamkly.

Nebylo v mých silách tam prorazit. Ale hledal jsem toho zloducha. A potkal jsem ho v temné poušti.

Naše bitva zuřila, a závazek byl těžký, ale síly mě opouštěly...

Měl jsem však štěstí, zdolal jsem ho kopím energií. Probodlo jeho tělo žlutým paprskem, který propálil nejen tělo, ale i ducha a nedovolil temnému duchu mít v dalších inkarnacích děti a pokračovat ve fyzickém tělesném rodu, a tak vytvářet dynastie spřízněných padlých duší.

Ve vašich mýtech je to popsáno různě, někde je to tak, že jsem Seta prostě zabil, někde tak, že jsem ho svrhl do pekla, vždyť jeho duch mohl jít jen do dvourozměrného světa nebo ještě níž, ztrativ fyzické tělo. V některých mýtech lidé zaznamenali, že jsem ho vykastroval, ale nevykastroval jsem jeho tělo, nýbrž jeho ducha, aby nemohl mít nástupce v dalších inkarnacích.

Ozvěny této bitvy se přenesly daleko do budoucích epoch, stavše se legendou jiné postavy... Ačkoli i v jeho jménu ještě zůstaly ozvěny jména Hor.

...Jiří, který se v legendě stal Vítězoslavným, a had, kterého probodl svým kopím. Tento příběh byl převzat z mého života, ale už tak dávno se všechno promíchalo, a za vašich časů se to ještě promíchalo se starou Rusí. Jedna legenda se slévá s druhou, když je v ději podobnost, ale množí se nepochopení...

Set byl také reptoidního původu, i když s příměsí krysy. A prastarý sochař zanechal ve svých výtvorech jeho ohyzdnou tvář.

Jakmile kopí proniklo tělem, se zasyčením se rozpadlo a rozplynulo v tomto světě, vždyť bylo utkáno z energií světů z propasti.

Isis se vrhla do otevírajícího se portálu, aby se dostala do Hádu, kde strádal samotný Osiris.

Všechno bylo nečekané, a strážce Hádu neměl čas Isis shodit do vod Řeky zapomnění. Isidě se podařilo ohnivým paprskem osvětlit ponuré čertogy Hádu, což vládce těchto míst rozechvělo hrůzou. Tím spíš, když před ním proletěl popel poraženého Seta, který letěl ještě dál, do temnoty velké propasti pekel.

Isidin ohnivý paprsek tehdy vstoupil do Osirise, a ten se probudil. Isis spolu s ním náhle našla jiné tělo, které Hádes nemohl udržet. Pak se okamžitě vznesli ven z ponurého čertogu. Na zem však již nemohli vkročit. Jejich těla se stala ohnivými a v nich se vydali do země svatého Ohně, kterou nazýváte Irijem, a na Východě Šambalou.

Takže jsem musel převzít vládu ve své zemi. Bojovníci útočníků se stáhli do pouště a zmizeli z dohledu. Byl obnoven mír a zahrady rozkvetly.

Ale jak krátce ten mír trval... I když podle vašich měřítek uběhlo asi 1000 let. Atlanta stále syčela a ohrožovala svět, ale my s Boreou jsme opět drželi naše spojení.

Zdálo se, že něco plánují, ale neodvážili se...

A najednou jako by vrátili čas. A sám Set znovu přišel k hranicím Hapi.

Tohle se nemělo stát. Nikdo nikdy nebyl schopen opustit propast věčnosti. A tady ještě i s tělem fyzickým znovu, tak jako dřív.

Zákeřnost neznala mezí. Pak jsme se dozvěděli, že Set před útokem na Hapi technicky zkopíroval své vědomí na kov. Řečeno vaším moderním jazykem, nahrál ho na čip. S největší pravděpodobností se o této vědě dozvěděl od Anunnaki, ale technologii jim ukradl, vždyť Jahve se o ni nechtěl s nikým dělit.

Sám Set se však obrátil k temnému pánu Nibiru, který se prohlašoval za boha a jemuž se klaněli i samotní Anunnaki. K tomu, kterému se říká Satanael neboli Lucifer. A tam se dozvěděl náповědu, jak oklamat Jahveho a ukrást technologii. A Satanaelovi velmi záleží na tom, aby jeho vazalové byli navzájem nepřátelé a soupeřili mezi sebou, takže jen on by mohl řešit jejich spory a být jediným vládcem.

Záznam vědomí na čip je vlastně hrůzným zajetím duše. A pokud něco takového udělá světlý duch, odsoudí svou duši do zajetí. Nebude se už moci vtělovat do těl, pokud nebude mít v těle implantovaný onen čip, nebude se moci vydat do jiných světů a zdokonalovat se. A to je to hlavní v tom zajetí - právě neschopnost se dále zdokonalovat na duchovní cestě.

Člověk s nahaným vědomím už nebude schopen slyšet sám sebe jako duši, navždy ztratí svědomí, bude se snažit existovat jen rozumem a železnou logikou. A aby přežil, nebude věnovat pozornost osudu jiných tvorů, vždyť je nebude znát jako tytéž živé.

Vědomí je zaznamenáno v mozku, a je mozkiem omezeno, neexistují žádné impulzy duše, které by mozek přesahovaly. Svědomí žije v duši, ale v mozku víří zisk a touha přežít za každou cenu, držet se hmotných světů za každou cenu, ne jít do propasti, kde čeká úplné odtělesnění takového padlého.

A pokud světlý člověk nahraje své vědomí, duše jednoduše opustí tělo a znovu se vtělí do jiného, a záznam vytvoří svou vlastní podstatu, a tato podstata bude temná, bez svědomí a cti, bez poznání lásky. Bude vidět jen zisk a přežití, chamtivost a pohlcení sebe sama.

Pokud však duše propadla svým neřestem, technologie ji připoutá k vašemu světu a zabrání jí, aby se rozplynula ve vakuu v hlubinách univerza. I když je to dočasné, dokud nepřijde Brahmova noc. Tak o tom mluví na Východě, kdy Vesmír rozpustí v sobě všechno na desítky miliard vašich let.

Temní duchem však na ty časy nechtějí myslet, žijí teď. Proto velmi potřebují záznamy s vědomím, aby mohli nadále existovat navázáni na váš svět. Pokud tělo zemře, implantují čip do nového, které mohou sebrat těm, kdo podlehlí pokušení neřesti, nebo si prostě ve svých laboratořích vyrobí biorobota.

Přesně to Set udělal. Nechal si svůj čip v Atlantě, věda, že Poseidón bude jeho služby potřebovat. A taky že ano. Byl přiveden zpět k životu a duch z propasti byl čipem vtažen zpět do těla, které mu Atlantáané podle zápisů na čipu zformovali.

A znovu se vrátil. Ačkoli nyní po té minulé bitvě nemohl zanechat žádné potomky.

...Zase je tu válka. Vyčerpávající a zničující válka.

A právě v tu dobu Atlanta zaútočila na Boreu. Obranný štít úder odrazil. Celá Země se však zachvěla a vlny strašlivé Potopy se vzedmuly až k nebesům. Vlna dorazila do země Hapi, zpusťšené válkou. A v té bitvě poslední vlna spláchla Seta do propasti vod.

Válka skončila, ale není tu žádná země, jen vlny a ostrovy, a veliká Sfinga klesá ke dnu. Lidé prchají do pouští, utíkají před vlnami rozbouřeného moře. Velká řeka se řítí zpět, zvedajíc val vody a bahna, smývajíc města a chrámy. Tenkrát žreci a vojáci zachraňovali lidi, jak jen mohli, ale moře pohltilo souš a všichni stejně museli utéct. Těm, kteří se dokázali pozvednout duší, kteří byli světlí - se podařilo překonat prostor a odejít do Boreje. V té době se tam shromáždili téměř všichni lidé z lidstva, kteří nebyli zatíženi těžkými neřestmi života.

Země Borea se udržela další dva tisíce let a zářila na Zemi jako maják. Z celého světa se do ní hrnuli uprchlíci, vždyť i země Mu se propadala do propasti. Došlo k velkému míšení národů, rození nových ras, rodů a zrození nových národů, které se po dvou tisících letech rozešly po celé Zemi, jakmile se borejský krystal vyčerpал... (Viz další témata.)

Ale to už vám bylo řečeno. O tom tady nemluví. Jak se ukázalo, Set byl mazanější než Jahve, podařilo se mu před ním utajit, že si vyrobil čip. A Jahve, pán Anunnaki na Zemi, se začal sám obávat svého soupeře. Poslal tedy svůj výsadek a ten vylovil Setovo tělo. Vyndali z něj čip. A Jahve si myslel, že Set je v jeho rukou. Usoudil, že jejich rivalita skončila, a nařídil, aby mu byl Setův čip implantován.

Když se po zákroku probudil, jak by se řeklo vaším azykem, všemu porozuměl. Ted' už znal všechny Setovy úmysly a touhy, a navíc poznal Setovo nejskrytější

tajemství. A to tajemství spočívalo v tom, že Set si uchovával další kopii svého čipu. A jestliže ten první spadl do oceánu, když Set zahynul při potopě, a nyní byl implantován do Jahveho, pak další byl uchováván v nepřístupné truhlici.

Znaje však Setovy úmysly a touhy, a dokonce i jeho nejskrytější tajemství, nemohl se nyní Jahve na Seta hněvat. Poté, co jeho vědomí implantoval do svého, sám se stal částečně Setem. Setovy touhy se náhle staly jeho touhami. Jeho vlastní však zůstaly také. A Setův černý duch se stal prisídlencem černého ducha samotného Jahveho. Vznikla taková spleená formace, energetické klubko, spojené dohromady.

A pomsta, která zůstala v Setově mysli, se nyní přenesla na Jahveho. A jeho nenávisť a závist vůči zemi Hapi, která se později stala Egyptem, se také na Jahveho přenesena.

Set-Jahve se rozhodl vytvořit svůj národ po potopě právě zde. Všechny záměry jeho strašlivého stvoření vám byly popsány (viz další témata).

A po zániku Atlanty a potopení Boreje do oceánu vytvořil svět svých laboratoří, nazvav je Edenem, kde jeho vědci a služebníci prováděli pokusy s vytvořením Adama. Poté se mu podařilo stvořit svůj vyvolený národ a vtrhnout do země Hapi, která už mezitím vyschla. Velká Sfinga byla tenkrát v mnoha vrstvách pokryta pískem a bahnem.

...Nyní však již pominuly věky faraonů-samozvanců. A Jahve-Set se cítil být ohrožen. Vždyť se na svět vrátil jeden z nejstarších učitelů. Podařilo se mu prorazit veliký štít falešných informačních polí a přistál na území Egypta. Byl to Amon-Siriánec.

Ještě předtím Jahve-Set osídlil mnohá egyptská území svým národem, užívaje si pomsty, vždyť jeho vyvolení chráněnci zemi jednoduše plenili, shromažďující všechno její zlato do svých pokladen, přeprodávající obilí mezi jednotlivými oblastmi.

Amon-Siriánec se však spojil s tehdejším faraonem Ramsesem a začal mu vyprávět dávné pravdy, včetně těch o Jahvem a jeho národu (viz téma: Exodus Židů z Egypta: kdo oklamal Mojžíše).

Tehdy se Jahve-Set rozhodl co nejdříve uskutečnit svůj starý plán. Už nebylo možné otálet. Neboť ještě předtím, než Amon přišel do Egypta, snil o tom, že si přivlastní starobylé přístroje Atlantů a Siriánců, odvezené z Atlanty ještě Osiridem a mnou a uchovávané naší civilizací. Tyto přístroje byly uloženy v hluboké komoře, chráněné energiemi, pod majestátní Sfingou. Po potopě bylo vše zasypáno pískem a Jahve se tam nemohl dostat, ano a nechtěl na sobě a své technice zakoušet energetické pasti.

Všechno chtěl udělat rukama lidí. Ze svého vyvoleného národa si vybral fanatika, napůl Egyptana a napůl Žida. Narodil se z vedlejší větve faraona-kacíře Achnatona a ženy, plnící vůli Jahveho.

Dlužno podotknout, že sám Achnaton se stal kacířem, poslouchaje skazy Jahveho a jeho kazatelů. Vymýtil kult starověkého Amona a snažil se přenést víru Egyptanů

směrem, kterým chtěl Jahve. Potom však Jahve neuspěl. Achnaton byl proklet kněžími.

...Ale zrodil se nový ‚prorok‘ Mezes nebo Mojša, stejný fanatický míšenec, kterého znáte jako Mojžíše.

Na výzvu Jahveho-Seta, nebo spíše na přání Seta odešel v mládí do sekty Setových uctívačů, která se skrývala v poušti. Tam přijal zasvěcení a vykonal lidskou oběť. A potom se vrátil ke své rodině a všem vyprávěl, že cestoval a poznával pravdy.

V Egyptě se po dosažení určitého věku stal knězem, jelikož k této kastě patřil rodem jako faraonův příbuzný.

Nikdy se mu však nepodařilo dostat do svatyně pod tlapami Sfingy, ačkoli tam někdy s ostatními kněžími zavítal.

Od té doby uplynulo nemálo let a Mojša už byl starcem nad hrobem. V Egyptě vládl úplně jiný faraon - Ramses, který se Jahvemu-Setovi vůbec nelíbil. A do toho ještě osobně přiletěl i sám Amon.

Tenkrát Jahve-Set zřežiroval slavné biblické představení exodu Židů z Egypta. Využívaje přírodního kataklyzmatu ve Středomoří - výbuchu sopky na známém ostrově Santorini, který zničil civilizaci Kréty, seslal Jahve se svou technikou na Egypt mračna popela, která způsobila neúrodu a hladomor a odstartovala epochu ‚egyptských pohrom‘ na pozadí Mojžíšových vystoupení v davu i u samotného faraona, vzpoury hladových Egyptanů a židovských pogromů. Ale i to vám zde již bylo popsáno (viz téma: Exodus Židů z Egypta: kdo oklamal Mojžíše).

Také popsali, jak se Mojšemu podařilo odnést z pokladnice pod Sfingou spolu s odjíždějícími židovskými karavanami starobylý poklad atlantských přístrojů. A jak sám Amon už osobně dostihl Mojšu na svém hvězdoletu, vzal ty přístroje a odnesl je do vyššího světa, kde na Zemi mohou existovat učitelé, vámi nazývaný Šambalou, Irijem, Bělovodím a tak dále.

Rozzlobený Jahve-Set se chtěl pomstít. Ale jako Set dokonce nenáviděl svůj vyvolený národ. Čtyřicet let jim bránil najít zemi zaslíbenou, dokud nezemřel poslední člověk, který viděl Egypt a Amona v poušti. Jen Mojšovi prodlužoval život, poněvadž byl pro něj velmi dobrým nástrojem.

V následujících staletích se jeho pomsta přenesla i na Amona, a tak vypustil zvěst, že Amon, který sestoupil z nebe k Mojšovi pro starobylé přístroje, byl sám - Hospodin Jahve. Od té doby začali někteří lidé ztotožňovat světlého učitele s anunnakijským hierarchou a opakovat jeho zkomolené jméno ve svých modlitbách k Jahvemu slovem ‚amen‘. A toto slovo se stalo kódovým zámkem pro egregora Jahveho-Seta, nikoli však pro Amona-Siriánce. A i když toto slovo lze z hebrejštiny přeložit jako ‚pravdivý‘ nebo ‚věrný‘ nebo ‚budiž‘, přesto si z něj Jahve-Set vytvořil svůj kód, kód obrácení a přesměrování všech energií do svého egregoru. To je kouzlo souhlasu, potvrzení, které duše dává formálním vyslovením toho slova. Souhlas s napojením na Jahveho egregor, souhlas s předáním své moci a energií instalacím Anunnaki. Bez tohoto souhlasu nemohou ani Anunnakiové přijmout

lidské energie v plném rozsahu. A vyslovením slova ‚amen‘ člověk stvrzuje, že souhlasí s odevzdáním se Jahveho egregoru, čímž zákeřní Anunnakiové obcházejí vesmírný zákon svobody volby.

Měli byste o tom vědět a nedávat svůj souhlas k podřízení se Jahvemu po všech těch chválách a krásných řečech k vašim rodným bohům. ‚Amen‘ se tam vůbec nehodí, i když jako Chors často slýchám od neznalých lidí velebení dávných učitelů i toto slovo ‚amen‘, které vše škrtá a přesměrovává energii dávných bohů do egregoru Anunnaki.

Ale to jsem odbočil...

...Navzdory vši nenávisti Setova uvažování pokračoval Jahve ve svém dlouhodobém plánu selekce svého vyvoleného národa a rozhodl se dát mu modlu v podobě desek zákona napsaných jeho vlastní rukou.

Na těch kamenech byla vytesána přikázání, která údajně odkázal Hospodin, ony dávno známé základní morální zásady, o nichž mluvili už starověcí učitelé, ale ty nejprostší z nich a jen deset. Jahve počítal, že je jich tak akorát pro divochy, aby je udržel na uzdě.

Ale nenávist Setova vědomí byla příliš silná. Proto Jahve-Set nařídil zaplnit vyražené znaky přikázání jedovatou světélkující látkou. Jak byste řekli, tato látka byla radioaktivní.

A nakonec Jahve-Set, sám trýzněný mezi svými vědomími, zapájel do těchto desek kopii svého čipu se Setovým vědomím. Jako Jahve si uvědomoval, že dodatečná kopie vědomí by měla být zničena, ale zároveň doufal, že by mohla být v případě potřeby v budoucnu ještě použita. Jako Set však tuto kopii nikdy nechtěl zničit, jelikož cítil, že je ovlivňován a potlačován duchem Jahveho, ačkoli i on sám ducha Jahveho někdy potlačoval.

Následně vzal Setovu Schránku, ve které byl čip uložen, a zničil ji, ale napsal si recept na vytvoření podobné, jen mnohem větší. Schránka nebyla obyčejná, chránila vše, co do ní bylo vloženo, před energiemi světla, a také před energiemi antisvěta. Vždyť Set-Jahve se bál jak cizích, tak i vlastních. Nepřátelé byli všude. Mezi temnými hierarchy byly vzájemné boje a požírání běžnou praxí. A ti nejsilnější pohlcovali slabší, stejně jako to udělal Jahve se Setem. Nikdy ho však nedokázal pohltit celého, ale jednoduše s ním splynul.

Recept na vytvoření nové Schránky a destiček předal Mojšovi, obstarav tuto akci s barevným představením s hologramy a světelnými efekty, jak byste dnes řekli. A Mojša se svým lidem spatřili svého ‚Boha‘ a přijali od něj Desky přikázání.

...Pravda, potom se Mojša vydal hledat svou hůl, kterou tam pod dojmem příliš barevných ‚speciálních efektů‘ upustil. Nenašel ji, ale náhodou narazil na piloty anunnakijské lodi, uviděv osobně jejich tváře místo holografického Boha. Jahve-Set už Mojžíše nepotřeboval a přikázal ho tam na hoře Sinaj zabít, aby neřekl pravdu, zvláště když Mojžíš byl už velmi starý, jako nikdo z jeho kmene.

Přinesené destičky způsobily v táboře vyvoleného národa mnohá další úmrtí vlivem té jedovaté barvy. Tehdy lidé začali vyrábět Schránku nebo Archu, aby do ní Boží Desky uložili a sami se chránili. Jejich víra byla tak fanatická, že ve smrtelnosti desek viděli jen moc a sílu svého Boha a ještě více v sobě posílili strach boží. Nikoho nenapadlo, že smrt nezasévají bohové, ale temné síly. Pro ně byl Bůh jediným pánem, rozsévajícím dobro i smrt.

Tak byla zhotovena legendami opředená Archa úmluvy. Poté pro ni byl postaven Chrám, ale kněží nadále často umírali na nemoc zvanou ozáření, a někdy umírali hned během rituálů, kdy otevírali Archu.

Skutečně až moudrý král Šalamoun přece jen dokázal překonat ten fanatismus a uvědomil si, že Archa je životu nebezpečná. Jeho lidé tajně vyrobili repliku Archy a umístili ji do Chrámu, který Šalomoun nechal speciálně pro tento účel přestavět.

Od časů Šalomouna byla v Chrámu uchovávána kopie Archy úmluvy, ale skutečná Archa byla pohřbena hluboko v zemi pod chrámem. Tam ve starobylých vykopaných jeskyních Šalomoun náhodou našel zvláštní kovové tabulky s klínovým písmem. Byl velmi vzdělaný a podařilo se mu v jazyce připomínající něčím sumerský a hebrejský přečíst texty Anunnaki o tom, že Bůh vůbec neexistuje a že je třeba ho vytvořit pro lidi, pro jejich poslušnost, aby se stali otroky vyšší rasy Anunnaki z Nibiru.

O těchto tabulkách se zde již jednou hovořilo (viz téma: Pokušení globalismem).

Šalomoun celý svůj život udržoval toto tajemství, pohřbiv ty tabulky spolu s Archou úmluvy, ale nemohl nic dělat proti strašlivé technice Anunnaki, schopných dokonce vysílat ve jménu Boha a létat po nebesích v ohnivých vozech, jak tomu rozuměl.

Síly byly příliš nevyrovnané. Uvědomoval si, že stačí jediný paprsek vystřelený takovým vozem a celá jeho země skončí v troskách a lidé budou umírat po tisících.

A tak dál prováděl rituály v chrámu, hraje v představeních Anunnaki a padal tváří k zemi před replikou Archy, a dál vládl své zemi, vytvářeje blahobyt pro její obyvatele. Vybral si klid a prosperitu země a vše zatajil. Ale Anunnaki neustále brázdili nebe nad jeho zemí, sledující lidi a dohadující se, co by mohl král tušit.

Protože se jim však vše zdálo být normální, nepáchali žádné ničivé akce, dokud nevytvořili další plán na rozšíření svého národa ve světě. Vždyť nakonec nepotřebovali dobře živený a bohatý stát vyvoleného národa, potřebovali utlačované vyhnance na jedné straně a tajné vládcy nad vládci, přičemž navenek nemohli o své moci ani vyprávět národům, leda mezi sebou.

Ostatně, to právě i dělali se svým národem v budoucnu. A tak tomu je až do vašich dnů.

Nu a co Archa? Ta ležela spolu s deskami po tisíce let pohřbená pod Chrámem v Jeruzalémě, dokud ji nenašli templáři. I oni zažili účinek smrtící látky a přišli tenkrát o své lidi a znovu ji celou pohřbili ještě hlouběji a na jiném místě, poněvadž se obávali muslimů.

Právě toto tajemství a tajemství Grálu od nich chtěl vyzískat papež římský i evropští králové. To se jim však nepodařilo, ti, kdo tajemství znali, byli upáleni na hranici jako kacíři. Později poslové vyvoleného národa a samotných Anunnaki organizovali v Evropě tajné společnosti a lóže jako pokračování vlády na Zemi ve jménu Jahveho-Seta, ve skutečnosti však - uctívače mnohem mocnějšího ducha pána Nibiru - Lucifera.

Ale jedno vám řeknu: Archa je na bezpečném místě. Byly doby, kdy se k ní členové tajných spolků dostali velmi blízko, a tehdy jsem musel zasáhnout.

Při jednom z rituálů s energiemi Satanaela či Lucifera spatřili místo uložení Archy. A už byla vyslána výprava. Zahájili tajné vykopávky. Mně se však podařilo umístit clonu a energiemi je odrazit. To vedlo už k zapojení techniky. Nakonec zbývalo jen jedno, já a moji bratři jsme vytvořili ohnivý tunel a podařilo se nám teleportovat Archu na hranici světů.“

Najednou se Chors - Horus znovu proměnil a bělost zazářila nesnesitelným ohnivým světlem. Zlaté kadeře se mu rozprostíraly po ramenou a v ruce držel ohnivý meč, jehož plamen se vlnil.

„Ano, nepřeslechli jste se,“ zaburácel pozměněný hlas, „jsem s bratry.

Faktem je, že po stvoření Archy úmluvy jsem se rozhodl připojit k armádě duchů světla, které nazýváte anděly. Abych se připojil k jejich řadám v boji proti Satanaelovi a Jahvemu. V těle anděla jsem byl znám jako Uriel.

A jako Uriel s ostatními anděly - bojovníky světla jsem se účastnil přenesení Archy úmluvy.

Tato archa není tak destruktivní jako jiné anunnakijské zařízení - nazývané archou Gabrielovou (viz téma: Biblické tajemství Archy Gabrielovy).

Takže na hranici světů se může nacházet a být pro lidi neviditelná. Pro Anunnaki je také neviditelná. Ačkoli oni sami desky nepotřebují, kromě Setova čipu.

Vždyť někteří ho opravdu potřebují, aby jej implantovali tomu, koho chtějí dosadit do role Mašiacha či Antikrista.

...Ale toto nyní, ve vašich dnech, nechce sám Pán Anunnaki, zakopaný v podzemích Agarty (viz téma: Zákeřnost země Agarta aneb tajemství Antarktidy).

Již vám bylo řečeno, že novým králem Anunnaki na Zemi už není Jahve, ale Pán Agarty, který si do sebe zašil čip Jahveho, spojený s čipem Seta. A velmi si nepřeje, aby se objevil konkurent v podobě Setovy kopie. Ačkoli Setovo vědomí v něm samotném ho může k tomuto šílenství dohnat prostě z velké nenávisti a pomsty k lidstvu.

Zatím je to ještě naše starost, jako andělů, jako bojovníků Světla a jako instrumentů Vesmíru, Velkého Absolutna. Jako meče v jeho ruce, řečeno dávnými obrazy.

Je však nemožné vytáhnout záznam - Setovo vědomí z Desek přikázání našimi ohnivými zbraněmi, aniž bychom neprorazili temný portál do jiných světů. Na to čekají a doufají, že se necháme svést a v této zkoušce neobstojíme.

Vaše zbraně tento čip vyjmout nemohou vůbec, neboť vše je srostlé s kamenem, s těžkým kamenem, a pokud desky rozštěpíte, svět bude otráven, ale čip stejně zůstane a může být použit Pánem Agarty a jeho kněžími ke stvoření Mašiacha.

Mocní a bohatí lidé, kteří jsou zcela podřízeni vůli nového Pána, jako byli kdysi podřízeni Jahvemu-Setovi, také sní o nalezení čipu pro Mašiacha, jsou už připraveni postavit třetí Chrám v Jeruzalémě a korunovat ho. Vše pro tento rituál již uměle vyrobili, dokonce zhotovili i novou Archu, ale Setův čip v ní není.

Čip nedokáže zničit nic v tomto světě ani v temných světech, ani na hranici světů, a ve světlých světech svou tíží prorazí díru a otevře portál Satanaelovi...

To vše mohou zneškodnit pouze kosmické energie Absolutna, které ve světech Vesmíru ještě neexistují. Naše galaxie, která se vzdaluje od propadu do pekel na určitou vzdálenost, dává těmto energiím vzniknout jako léku pro světy.

Pouze zde se musí Absolutnem zrodit tyto energie, které nikde jinde ve Vesmíru neexistují a které se stanou léčivými od energií antisvěta zde i v jiných světech. Sebeléčení Absolutna začne právě jimi, a začne se utěšňovat díra průrazu.

Ale je to všechno tak obrovské ve srovnání dokonce i s galaxií, ne tak s vaším světem, ale do konce této manvantary musí Absolutno dokončit zašívání děr, aby se ve své velké Noci mohlo proměnit v prázdnotu vědomí antisvěta.“ - jako hrom zahřměl hlas Uriela či Hora egyptského... či Chorse prastarého, borejského, ochránce naší země...

Najednou všechno zmizelo... A zelené údolí se rozprostírá široko daleko a volný vítr jím prochází. Slunce stojí vysoko, svými paprsky si hraje na obloze. A vtom ptačí křik prořízne sluch a v palčivých paprscích se objeví okřídlená silueta...

Vysoko se vznáší sokol volný...

Zapsala Valeria Kolcova 29.11.19